

Johan Nielsen (S):

På denne sorgens og jammerens dag er det mig en særlig glæde at komme op og fortælle de ærede medlemmer om en oase i den danske økonomiske ørken. Oasen hedder Færøerne.

Jeg er lykkelig over at kunne fortælle, at flertallet af færingerne er særdeles veltilfredse med de faktiske forhold. Derfor var det lidt malplaceret efter min opfattelse det indslag i tv for nogle dage siden, hvor man fra underholdningsafdelingen berettede om forholdene på Færøerne. Nu ved jeg godt, at tv ikke skyder spurve med kanoner, så jeg forlanger ikke, at det, som jeg siger her i dag, skal komme ud til Danmarks befolkning, men jeg fik et utal af henvendelser, efter at fru Else Lidegaard havde vist et glimt af Færøerne i tv, hvor hun talte med nogle unge mennesker, der kom med nogle skrækelige beskyldninger imod danskerne. De beskyldte danskerne for at være imperialister. Jeg har aldrig i mit liv mødt en eneste dansk imperialist. Jeg er lige ved at sige, at af og til kunne man ønske det for at få det billede, man har af Danmark fra barndommens Danmarkshistorie til at rime, men jeg har aldrig mødt en dansk imperialist. Tværtimod. Når vi har den samhørighed med Danmark, som vi har, er det ikke, fordi man fra dansk side ønsker det, men fordi man fra færøsk side ønsker det. Eller lad mig sige det sådan: det er ikke noget, som man fra dansk side vil trække ned over hovedet på os færinger, men man retter sig efter det, som flertallet af den færøske befolkning vil have.

Som sagt ved jeg godt, at man kan ikke gøre tv-folkene her ansvarlige for, hvad man i underholdningsafdelingen gør, men jeg ville gerne, at det blev understreget, at det er færingerne, der ønsker, at forholdene er sådan, som de er, og at det er flertallet af færingerne glade for. Vi er glade for det, fordi vi på Færøerne har relativt gode tider. Jeg sagde måske lidt spøgefuldt, at Færøerne var en oase i den danske økonomiske ørken, men der er en lille smule sandhed i det. Vi har overskud på betalingsbalancen, vi har så store investeringer, som vi aldrig har haft før, og der er indtjent så meget, som der aldrig er gjort før.

Derfor var jeg en lille smule ked af at se, at hr. Glistrup ønskede at skære ned på de

færøske bevillinger. Jeg ved godt, at hr. Glistrup og jeg har det ligesom mændene i Platons skolebillede. Vi sidder og stirrer ind i væggen, og så går skyggerne forbi, og vi opfatter skyggerne på forskellig måde. Hr. Glistrup og jeg kan aldrig forstå hinanden. Vores opfattelse af kærlighed til det danske samfund er så forskellig som noget kan være.

Jeg betaler 117.000 kr. i skat om året. Jeg giver det med glæde og med jubel i mit hjerte. Hvorfor? Fordi jeg har tilbragt 5 år af mit liv på danske hospitaler, jeg har fået pleje og er blevet helbredt. Der var et tidspunkt, hvor jeg ikke troede, jeg havde skygger af en chance for at blive et ydende medlem af dette samfund mere. Derfor jubler jeg, når jeg får lov til at afbetale en lille smule af den gæld, som jeg står i til dette pragtfulde samfund.

Dengang jeg læste, var der ikke så mange muligheder for de unge, som der er i dag. Kun de, som kunne få hjælp fra en far som hr. Glistrup, eller de, der var stærke som en hr. Ømann eller vores bureauchef, hr. Hjortdal, kunne klare det. Vi arbejdede inde i ligningsdirektoratet, og de af os, som havde et dårligt helbred og hvis intelligens måske ikke var så høj, kom igennem det med næsen og begge ørerne.

Det samfund, jeg lever i, har alle tilbud til mine børn. De kan skifte fra det ene studium til det andet, de har alle muligheder. Ja men skal jeg ikke føle mig i gæld til det samfund?

Når jeg nævner det, er det, fordi hvis det gik efter hr. Glistrups vilje, så ville Færøerne komme væk fra Danmark, og når man tænker på, at en tredjedel af samtlige danske skibsofficerer er færinger, så forstår man, hvilket tab det ville være for Danmark økonomisk at blive af med Færøerne.

Når vi alligevel, selv om der er nogle, der tror, at vi økonomisk kan klare os, vil være sammen med Danmark, er det for det første, fordi hjertet har sine grunde, som forstanden ikke kan fatte, og for det andet, fordi det er min inderste overbevisning, at en eller anden af stormagterne ville snuppe Færøerne ret omgående. Husk på, Færøerne kunne let komme til at ligge som en skarp-sleben kniv på den atlantiske forsvarspulsåre.